

Μηναῖον - ΤΗΙ Σ' ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ανάμνησις τῆς Ἁγίας Μεταμορφώσεως
τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος βαρύς.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

ἦ· Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμννάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ
ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος βαρύς.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ
Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν
σου, καθὼς ἠδυναντο. Λάμψον καὶ ἡμῖν
τοῖς ἁμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ αἷδιον,
πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα
σοι. (ἐκ γ')

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας

μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ παῖσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγὴν, τὴν μετὰ
δόξης σου Σωτήρ, ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ φρικτῇ,
τῆς σῆς ἐλεύσεως δεικνύς, ἐπὶ τοῦ ὄρους
Θαβὼρ μετεμορφώθης, Ἡλίας καὶ Μωσῆς
συνελάλουν σοι, τοὺς τρεῖς τῶν Μαθητῶν
συνεκάλεσας, οἱ κατιδόντες Δέσποτα τὴν
δόξαν σου, τῇ ἀστραπῇ σου ἐξέστησαν, ὁ
τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα· καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Τὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγὴν, τὴν μετὰ
δόξης σου Σωτήρ, ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ φρικτῇ,
τῆς σῆς ἐλεύσεως δεικνύς, ἐπὶ τοῦ ὄρους
Θαβὼρ μετεμορφώθης, Ἡλίας καὶ Μωσῆς
συνελάλουν σοι, τοὺς τρεῖς τῶν Μαθητῶν
συνεκάλεσας, οἱ κατιδόντες Δέσποτα τὴν
δόξαν σου, τῇ ἀστραπῇ σου ἐξέστησαν, ὁ
τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κάθισμα Β'.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβώρ, μετεμορφώθης,
Ἰησοῦ, καὶ νεφέλη φωτεινὴ, ἐφηπλωμένη
ὡς σκηνή, τοὺς Ἀποστόλους τῆς δόξης

σου κατεκάλυψεν· ὅθεν καὶ εἰς γῆν
ἐναπέβλεπον, μὴ φέροντες ὁρᾶν τὴν
λαμπρότητα, τῆς ἀπροσίτου δόξης τοῦ
προσώπου σου, ἄναρχε Σῶτερ Χριστέ ὁ
Θεός, ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμπας,
φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα· καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβώρ, μετεμορφώθης,
Ἰησοῦ, καὶ νεφέλη φωτεινὴ, ἐφηπλωμένη
ὡς σκηνή, τοὺς Ἀποστόλους τῆς δόξης
σου κατεκάλυψεν· ὅθεν καὶ εἰς γῆν
ἐναπέβλεπον, μὴ φέροντες ὁρᾶν τὴν
λαμπρότητα, τῆς ἀπροσίτου δόξης τοῦ
προσώπου σου, ἄναρχε Σῶτερ Χριστέ ὁ
Θεός, ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμπας,
φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κάθισμα Γ'.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ ἀνελθὼν σὺν Μαθηταῖς ἐν τῷ ὄρει,
καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς ἀπαστράψας,
σὺν Μωϋσῇ Ἠλίας σοὶ παρίστανται· Νόμος
καὶ Προφῆται γὰρ ὡς Θεῷ λειτουργοῦσιν,
ᾧ καὶ τὴν Υἱότητα τὴν φυσικὴν ὁ Γεννήτωρ,
ὁμολογῶν ἐκάλεσεν Υἱόν, ὃν ἀνυμνοῦμεν
σὺν σοὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Δόξα· καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Ὁ ἀνελθὼν σὺν Μαθηταῖς ἐν τῷ ὄρει,
καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς ἀπαστράψας,
σὺν Μωϋσῇ Ἠλίας σοὶ παρίστανται· Νόμος
καὶ Προφῆται γὰρ ὡς Θεῷ λειτουργοῦσιν,
ᾧ καὶ τὴν Υἱότητα τὴν φυσικὴν ὁ Γεννήτωρ,
ὁμολογῶν ἐκάλεσεν Υἱόν, ὃν ἀνυμνοῦμεν
σὺν σοὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ
δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἀντίφωνον Α'.

Ἦχος δ'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με
πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον
Σωτήρ μου. (δίς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνητε ἀπὸ
τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γὰρ, πυρὶ ἔσεσθε
ἀπεξηραμμένοι. (δίς)

Δόξα.

Ἁγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ
καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ
Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς
χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν
κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον. Ψαλμὸς 88.

Θαβὼρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου
ἀγαλλιάσονται. (δίς)

Στίχ. Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ
γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ
ἐθεμελίωσας.

Θαβὼρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου
ἀγαλλιάσονται.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν
ἁγίοις ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ

Αμήν.

Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (δίς)
Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐχήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΙΕΡΕΥΣ (ἀπὸ τῆς Ὠραίας πύλης)

9:28-36

Ἐγένετο δὲ μετὰ τοὺς λόγους τούτους
ὥσπερ ἡμέραι ὀκτῶ καὶ παραλαβὼν τὸν
Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον ἀνέβη
εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι. καὶ ἐγένετο
ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτὸν τὸ εἶδος τοῦ
προσώπου αὐτοῦ ἕτερον καὶ ὁ ἱματισμὸς
αὐτοῦ λευκὸς ἐξαστράπτων. καὶ ἰδοὺ
ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ, οἵτινες
ἦσαν Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας, οἱ ὀφθέντες ἐν
δόξῃ ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ ἣν ἔμελλε
πληροῦν ἐν Ἱερουσαλήμ. ὁ δὲ Πέτρος
καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὕπνῳ·
διαγρηγορήσαντες δὲ εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ
καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς συνεστῶτας αὐτῷ.
καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς
ἀπ' αὐτοῦ εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν·
ἐπιστάτα, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· καὶ
ποιήσωμεν σκηναὶς τρεῖς, μίαν σοὶ καὶ μίαν
Μωϋσεῖ καὶ μίαν Ἠλίᾳ, μὴ εἰδὼς ὁ λέγει.
ταῦτα δὲ αὐτοῦ λέγοντος ἐγένετο νεφέλη
καὶ ἐπεσκίασεν αὐτούς· ἐφοβήθησαν δὲ
ἐν τῷ εἰσελθεῖν ἐκείνους εἰς τὴν νεφέλην·
καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα·
οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός· αὐτοῦ
ἀκούετε. καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν φωνὴν
εὐρέθη ὁ Ἰησοῦς ὁ μόνος. καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν
καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς
ἡμέραις οὐδὲν ὧν ἑώρακασιν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με ὕσσωψ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν

συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Τοῦ Μηναίου ---

ΧΟΡΟΣ

Δόξα. **Ἦχος β'.**

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἰδιόμελον. Ἦχος β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ὁ φωτὶ σου ἄπασαν τὴν οἰκουμένην ἀγιάσας, εἰς ὅρος ὑψηλὸν μετεμορφώθης ἀγαθέ, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δυναστείαν σου, ὅτι κόσμον λυτροῦσαι ἐκ παραβάσεως· διὸ βοῶμέν σοι· Εὐσπλαγχνε Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου,

τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
 Ἀποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν
 μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν
 Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου,
 Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου
 τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου
 καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν
 Ἀλεξανδρίας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις,
 Σπυρίδωνος Τριμυθούντος καὶ Νεκταρίου
 Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν·
 τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων
 Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου
 τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος,
 Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ
 τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν Ἱερομαρτύρων
 Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου, τῆς
 ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ
 πανευφήμου Εὐφημίας· τῶν ἁγίων ἐνδόξων
 Μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας,
 Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης,
 Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ὁσίων καὶ
 Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· **(τοῦ Ἁγίου τοῦ
 Ναοῦ)**· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων
 Ἰωακείμ καὶ Ἀννης, καὶ πάντων σου τῶν
 Ἁγίων. Ἰκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε,
 ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων
 σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιланθρωπία
 τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς
 εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ
 σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Μηναίου - -

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κοντάκιον.

Ἦχος βαρὺς.

Ἐπὶ τοῦ ὅρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς
 ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου,

Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο, ἵνα ὅταν σε ἴδωσι
 σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν
 ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι
 σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ
 ἀπαύγασμα.

Ὁ Οἶκος.

Ἐγέρθητε οἱ νωθεῖς, μὴ πάντοτε
 χαμερπεῖς, οἱ συγκάμπτοντες εἰς γῆν τὴν
 ψυχὴν μου λογισμοί, ἐπάρθητε καὶ ἄρθητε
 εἰς ὕψος θείας ἀναβάσεως, προσδράμωμεν
 Πέτρῳ καὶ τοῖς Ζεβεδαίου, καὶ ἅμα ἐκείνοις
 τὸ Θαβώριον ὄρος προφθάσωμεν, ἵνα
 ἴδωμεν σὺν αὐτοῖς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ
 ἡμῶν, φωνῆς δὲ ἀκούσωμεν, ἧς περ ἄνωθεν
 ἤκουσαν, καὶ ἐκήρυξαν, τοῦ Πατρὸς τὸ
 ἀπαύγασμα.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀνάμνησις τῆς
 θείας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ
 καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς
 αἰῶνας. Ἀμήν.

ΧΟΡΟΣ

Καταβασίαι τοῦ Σταυροῦ

Ὦδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας
 ῥάβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ
 πεζεύσαντι· τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ
 τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἤνωσεν, ἐπ' εὖρους
 διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὄπλον· διὸ Χριστῷ
 ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται.

Ὦδὴ γ'.

Ράβδος εἰς τύπον, τοῦ μυστηρίου
 παραλαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει
 τὸν ἱερέα· τῇ στειρευούσῃ δὲ πρῶην,

Ἐκκλησίᾳ νῦν ἐξήνθησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς
κράτος καὶ στερέωμα.

Ὦδὴ δ'.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου
τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.

Ὦδὴ ε'.

Ὡ τρισμακάριστον ξύλον! ἐν ᾧ ἐτάθη
Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος· δι' οὗ
πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ
δελεασθεὶς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ
παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὦδὴ ς'.

Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας
Ἰωνᾶς, σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ
σωτήριον πάθος, προδιετύπου σαφῶς·
ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον
ἀνάστασιν ὑπέζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ
προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ
τριμέρῳ ἐγέρσει, τὸν κόσμον φωτίσαντος.

Ὦδὴ ζ'.

Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου
δυσσεβοῦς, λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς
καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς. Ὅμως τρεῖς
Παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, οὐ
πῦρ βρόμιον· ἀλλ' ἀντηχούντι δροσοβόλῳ
πνεύματι, πυρὶ συνόντες ἔψαλλον· Ὁ
ὑπερύμνητος, τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Ὦδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος
ισάριθμοι, δημιουργὸν Πατέρα Θεόν·
ὑμνεῖτε τὸν συγκαταβάντα Λόγον, καὶ
τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα· καὶ

ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον,
Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν
ᾧ ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Μηναίου ---

Ὦδὴ θ'.

Κανὼν Α' τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς
ἐκ λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος,
ὃς ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις
συνανεστράφη, σὲ Θεοτόκε· διὸ πάντες
μεγαλύνομεν. (δὶς)

Τροπάριον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σύντρομοι καινῇ φωτοχυσίᾳ,
ἀθρόως οἱ Μαθηταὶ ἐλλαμφθέντες,
πρὸς ἀλλήλους ἑώρων, καὶ πρηνεῖς εἰς
γῆν καταπεσόντες, σοὶ τῷ Δεσπότῃ τῶν
ἀπάντων προσεκύνησαν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἦχος ἐκ νεφέλης ἀνεπέμπετο,
θεόκτυπος βεβαιῶν τὸ θαῦμα· ὁ Πατὴρ γὰρ
τῶν φώτων. Οὗτός ἐστιν Υἱὸς ὁ ἀγαπητὸς
μου, τοῖς Ἀποστόλοις ἀνεβόα, οὐ ἀκούετε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Καινὰ κατιδόντες καὶ παράδοξα, φωνῆς
πατρικῆς ἐνωτισθέντες, ἐν Θαβῶρ οἱ τοῦ
Λόγου ὑπηρέται, ἐκμαγεῖον τοῦ ἀρχετύπου.
Οὗτος ὑπάρχει ἀνεβόων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εἰκὼν ἀπαράλλακτε τοῦ ὄντος, ἀκίνητε
σφραγὶς ἀναλλοίωτε, Υἱὲ Λόγε σοφία

καὶ βραχίων, δεξιὰ Ὑψίστου σθένος, σὲ
ἀνυμνοῦμεν, σὺν Πατρὶ τε καὶ τῷ Πνεύματι.

Τοῦ Μηναίου - - -

Κανὼν Β' τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον
Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν
κατήλθεν μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς
ἀπὸ γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν
ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἵνα σου δείξης ἐμφανῶς, τὴν
ἀπόρρητον δευτέραν κατάβασιν, ὅπως ὁ
Ὑψιστος Θεός, ὀφθήσῃ ἐστῶς ἐν μέσῳ θεῶν,
τοῖς Ἀποστόλοις ἐν Θαβώρ, Μωσεῖ σὺν
Ἠλίᾳ τε, ἀρρήτως ἔλαμψας· διὸ πάντες σε
Χριστὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα.

Δευτέ μοι πείθεσθε λαοί, ἀναβάντες
εἰς τὸ ὄρος τὸ Ἅγιον, τὸ ἐπουράνιον
αὐλῶς στῶμεν ἐν πόλει ζῶντος Θεοῦ,
καὶ ἐποπτεύσωμεν νοῖ Θεότητα αὐλον,
Πατρὸς καὶ Πνεύματος, ἐν Υἱῷ μονογενεῖ
ἀπαστράπτουσιν.

Καὶ νῦν.

Ἐθελξας πόθῳ με Χριστέ, καὶ
ἡλλοίωσας τῷ θείῳ σου ἔρωτι, ἀλλὰ
κατάφλεξον, πυρὶ αὐλῶ τὰς ἁμαρτίας
μου, καὶ ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν σοὶ τρυφῆς
καταξίωσον, ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν,
μεγαλύνῳ ἀγαθὲ παρουσίας σου.

Ὡδὴ θ'. Καταβασία. Ἦχος πλ. δ'.

Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε Παράδεισος,
ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν,
ὕψ' οὐ τὸ τοῦ Σταυροῦ, ζωηφόρον ἐν
γῇ, πεφυτούργηται δένδρον· δι' οὗ νῦν

ὕψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτόν, σὲ
μεγαλύνομεν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ἦχος γ'. Αὐτόμελον.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτὸς Πατρὸς
ἀγεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτί σου,
σήμερον ἐν Θαβωρίῳ, φῶς εἶδομεν τόν,
Πατέρα, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταγωγοῦν
πᾶσαν Κτίσιν. (ἐκ γ')

Οἱ Αἱνοί. Ἦχος δ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε
αὐτόν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ
Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστροι καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιὼν, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετά καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἢ αἶνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πρᾶεις ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δεῖξαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἐγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλήθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου καὶ τοῦ πάθους, λαβὼν οὖς προέκρινας τῶν Ἱερῶν Μαθητῶν, πρὸς τὸ Θαβώριον Δέσποτα, ἀνῆλθες ὄρος, δεῖξαι θελήσας τούτοις τὴν δόξαν σου, οἱ καὶ κατιδόντες σε μεταμορφούμενον, καὶ ὑπὲρ ἥλιον λάμπαντα, πρηνεῖς πεσόντες, τὴν δυναστείαν σου κατεπλάγησαν, ἀναβοῶντες· Σὺ τὸ ἄχρονον, φῶς ὑπάρχεις Χριστέ καὶ ἀπαύγασμα, τοῦ Πατρός, εἰ καὶ θέλων, σὰρξ ὠράθης ἀναλλοίωτος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἡχῷ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου καὶ τοῦ πάθους, λαβὼν οὖς προέκρινας τῶν Ἱερῶν Μαθητῶν, πρὸς τὸ Θαβώριον Δέσποτα, ἀνῆλθες ὄρος, δεῖξαι θελήσας τούτοις τὴν δόξαν σου, οἱ καὶ κατιδόντες σε μεταμορφούμενον, καὶ ὑπὲρ ἥλιον

λάμπαντα, πρηνεῖς πεσόντες, τὴν
δυναστείαν σου κατεπλάγησαν,
ἀναβοῶντες· Σὺ τὸ ἄχρονον, φῶς ὑπάρχεις
Χριστὲ καὶ ἀπαύγασμα, τοῦ Πατρός, εἰ καὶ
θέλων, σὰρξ ωράθης ἀναλλοίωτος.

*Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.*

Ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς Λόγος
ὁ φῶς ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος,
μεταμορφούμενος ἔμπροσθεν, τῶν
μαθητῶν σου, ὑπὲρ τὸν ἥλιον Λόγε
ἔλαμψας, Μωσῆς καὶ Ἡλίας δέ, σοὶ
παρειστήκεισαν, νεκρῶν καὶ ζώντων σε
Κύριον, δηλοποιοῦντες, καὶ σοῦ δοξάζοντες
τὴν ἀπόρρητον, οἰκονομίαν καὶ τὸ ἔλεος, καὶ
τὴν πολλὴν συγκατάβασιν, δι' ἧς ἔσωσας
κόσμον, ἀμαρτίαις ἀπολλύμενον.

*Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.*

Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης σε τεχθέντα,
καὶ σάρκα γενόμενον, καὶ πρὸς τὸ ὄρος
Θαβώρ, μεταμορφούμενον Κύριε, καὶ τῇ
νεφέλῃ, τῇ φωτεινῇ σε περικυκλούμενον,
φωνὴ τοῦ Γεννήτορος, ἀγαπητὸν σὲ Υἱόν,
τῶν μαθητῶν συμπαρόντων σοι, σαφῶς
ἐδήλου, ὡς ὁμοούσιον καὶ ὁμόθρονον· ὅθεν
ὁ Πέτρος ἐκπληττόμενος, Καλὸν ᾧδὲ ἐστὶν
εἶναι ἔλεγε, μὴ εἰδὼς ὁ ἐλάλει, Εὐεργέτα
πολυέλεε.

Δόξα· καὶ νῦν.

Τοῦ Μηναίου - -

Ἦχος πλ. δ'.

Παρέλαβεν ὁ Χριστός, τὸν Πέτρον καὶ
Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ'
ἰδίαν, καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν,
καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος,

τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ, ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ
φῶς. Καὶ ὤφθησαν Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας μετ'
αὐτοῦ συλλαλοῦντες, καὶ νεφέλῃ φωτεινῇ
ἐπεσκίασεν αὐτούς, καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς
νεφέλης λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ
ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠυδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε.

Ἡ Μεγάλη Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα
ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ
παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ
Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἱρὼν τὴν ἀμαρτίαν
τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἱρὼν τὰς
ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ

δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Μηναίου - - -

ᾠχος βαρύς.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδυναντο. Λάμψον καὶ ἡμῖν

τοῖς ἁμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ ἀἴδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοι.